

הוצאת חסידים
תל אביב

רבי חיים אברהם רעדיל ממיקאלייב זיע"א

י"ח ניסן תרל"ד

רבינו נולד לאביו רבי שלמה רעדיל שהיה חתן רבי ארון לייב מפרעמישלאן.

בהגיעו לפרקו נשא את מרת חנה בת דודו רבי מאיר מפרעמישלאן.

מנו"כ סמוך לציון חותנו הק' בפרעמישלאן.

אוצר החכמה

השלחן אחר שסיים להשמיע אמרותיו המהורות בדברי תורה, פתח הצדיק ואמר "ויאמר משה לחובב" התורה היא נצחית, ומרמז שהצדיק אומר להמסתופפים בצילו "נוסעים אנחנו" אנו נוסעים ממדרגה למדרגה, "לכה אתנו והטבנו לך" שנשפיע גם לך מדרגות, "ויאמר" אבל יש מי שמשיב ואומר, "לא אלך כי אם אל ארצי וגו'" היינו לארציות, "ויאמר" הצדיק "אל נא תעזוב אותנו כי על כן ידעת חנותנו", שהחן שלנו הוא "במדבר", במה שאנו מדברים דברי תורה, "והיית לנו לעינים", אם היית אצלינו לנגד עינינו בשעת דברי תורה, "והיה הטוב ההוא" היינו המדרגות "אשר ייטיב ה' עמנו והטבנו לך", שהיינו משפיעים גם לך מהם.

[פנים מאירים, בהעלותך]

ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי (שמות י"ד ס"ו) ברש"י "מה תצעק אלי" למדנו שהיה משה עומד ומתפלל, אמר לו הקב"ה, לא עת עתה להאריך בתפלה,

סיפר רבי גדליה קלוגר ז"ל על רבינו, כי בשעת דיבורי תורה, שהיה דרכו להאריך בנועם שיח דברי תורה, היה נשמע מאנשים, זה אומר עלי יכווננו דברי הרבי, ואחרי זה אמר איש שני עלי יורה בדברים האלו, עוד שמעתי עליו שהתנצל לומר, מה שאני אומר תורה ברכים, אלא פעם אחת הייתי בצוותא חדא על סעודת מצוה עם הגאון רבי יוסף שאול נתנון, ודברתי עמו בדברי תורה, ואמר שיכול אני לפרש פסוק בחומש, ומזה יראו גודל ענוותנותו של רבינו.

[פנים מאירים, ענינים]

ויאמר משה לחובב וגו' (במדבר י' כ"ט - ל"ב) דרכו בקודש של הרה"ק רבי אברהם ממיקולאייב זצ"ל היה, אשר בשבת קודש מיד אחר התפלה ערך את שולחנו המהור בסעודת שבת, והאנשים אשר באו לחסות בצל קורתו ועמרו שלחנו הוצרכו למהר בסעודתם כדי לחזור לשולחנו, בפרשת יתרו בא אחד מן האורחים אל

שישראל נתונין בצרה, וקשה, הא השי"ת מתאוה לתפלתן של צדיקים (יבמות ס"ד). ותירץ הרה"ק מוהרא"ח ממיקאלייב זיע"א, על פי מה שסיפר לו חותנו הרה"ק מהר"מ מפרעמישלאן זיע"א, שהיה מעשה בהרה"ק רבי מנחם מענדיל מפרעמישלאן זיע"א, שפעם אחת נסע בספינה על הים, והיו סער גדול בים והאניה חשכה למבוע ח"ו, ויקרב אליו ספן אחד כי הכיר בו שהוא איש אלוקים, ויספר לו מהסכנה המרחפת עליהם, וביקש ממנו שיתפלל להשי"ת שישתיק הים מעליהם, אזי אמר אני צדיק הדרור, ואני גזור שיעמוד הים מזעפו, וכן היה שקיים ה' את דבריו והשתיק הים מזעפו, וקשה הא אין דרך הצדיקים לתלות במעשיהם הטובים, רק שמבקשים מהשי"ת מתנת חנם, כמש"כ רש"י ז"ל פ' ואתחנן (דברים ג' ב"ג) וקשה מדוע לא התפלל להשי"ת על מתנת חנם, ותירץ בדרך משל כי כאשר יבוא עני לעשיר והוא צריך לסכום רב, היינו לגשואי בתו וכדומה, ומבקש ממנו מתנה גדולה, הנה אף שהעשיר סבר וקבל למלאות שאלתו, מכל מקום יוכל להיות שיבוא איזה מקטרג ויגרום לו שיבטל רצונו, אבל כששוכר פועל, ופסק עימו שכירות כו"כ אפילו הרבה, לא יוכל שום מקטרג למנוע הפרעון בטענה כי רב הוא, משום שכך פסק עמו וחייב לעמוד בדיבורו, וכמו כן היה בהצדיק הנ"ל, כי מחמת שהיו בסכנה גדולה וכפסע בינם לבין המות ח"ו, ואם יבקש מתנת חנם,

שמא יהיה ח"ו קטרוג למעלה, ועד שישתיקם תטבע הספינה ח"ו, על כן תלה במעשיו הטובים, כי בזה לא שייך קטרוג, וכמשל הנ"ל, והנה ידוע מאמר חז"ל שהיה קטרוג על ישראל בים כו' (שמו"ר כ"א ז') לזה אמר השי"ת למשה, לא עת עתה להאריך בתפלה ולבקש מתנת חנם, שהרי ישראל נתונים בצרה ח"ו, והשטן מקטרג בשעת הסכנה, רק צריכין תיכף ומיד לישועה.

[פנים מאירים, בשלח]

ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור, והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה. (ויקרא ו' ד"ה) אמר בדרך מוסר כל אדם עליו לזכור כי יבוא זמן אשר "ופשט את בגדיו", רמז ליום המיתה, "ולבש בגדים אחרים" לבישת התכריכין, "והוציא את הדשן", רמז על הגוף שהוא כפסולת אחרי שהגשמה עולה למעלה, "אל מחוץ למחנה", לבית מועד כל חי, שהרי אין עושין בית החיים בתוך העיר, "אל מקום טהור" שנקרא דאם הייליגע ארט (הארמה הק') "והאש על המזבח" אש הגהינום, "תוקד בו לא תכבה" על כן לכה ונשובה אל ה'.

[פנים מאירים, צו]

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו וגו' (דברים

הוא
הוא
הוא

י"א כ"ז-כ"ז) רוצה לומר, ה"אנכי" שבאדם
גם הוא נצרך, כשמשמשין בו לחפצי ה',
כשאדם הולך לעשות דבר מצוה, אזי צריך
הוא להתחזק ויגבה ליבו בדרכי ה', ואז
לברכה ייחשב, אבל אם ילבוש גיאות שלא
לשם שמים, אזי לקללה תחשב לו, וזהו
שאמה"כ "ראה" כי "אנכי" בישות העצמי
שאתם מרגישים, "נותן לפניכם היום ברכה
וקללה" אם לא תשמעו, שאם מגביה
עצמו בבחינת אנכי שלא בכדי לשמוע
מצוות ה' אז לקללה תהיה ח"ו, אבל אם
בכדי "אשר תשמעו", לשמוע בדברי ה',
אז תהיה לברכה.

הוא
הוא
הוא

[פנים מאידים, ראה]

דגלו באותות אם הם מורגלים בסדר
עבודתם, אזי גם השר הקטן עומד עם
אנשי הצבא בשוה להם ועושה כמו שאנשי
הצבא הפשוטים עושים, וכן כל מה שהשר
שהוא יותר גדול, השר הפחות ממנו הוא
ניצב לצד אנשי הצבא הפשוטים כנ"ל,
ובאם המלך יבוא לנסות אותם, אזי כל
השרים כולם הקטנים והגדולים עומדים
ניצב בסדר אחד עם אנשי הצבא, ועושים
כולם כאחד עניני סידור ותכסיסי המלחמה
כפי פקודת המלך, הנמשל בזה, כי בכל
השנה ההשפעה הולכת ע"י הצדיקים,
לצדיק זה יש לו מפתח פרנסה, לצדיק
אחר יש לו מפתח רפואות אבל בראש
השנה, כאשר יבוא המלך מלכו של עולם
הוא הקב"ה לישב על כסא המשפט לדון
את כל באי עולם וכולם יעברו לפניו כבני
מרון, אזי נידונין לפניו כל הצדיקים, על
דרך הכתוב "לעשות משפט עבדו וגו'"
(מלכים א' ח' נ"ט) (כראיתא בר"ה ט"ו). ולזה אמר
"אתם נצבים היום" הוא ראש השנה, על
דרך מאמר רז"ל הובא בתרגום (איוב א' ו'),
"ויהי היום" "והוה ביומא דדינא בריש
שתא", "כולכם לפני ה' אלקיכם, ראשיכם
וגו', כל איש ישראל".

[פנים מאידים, נצבים]

אתם נצבים היום (דברים כ"ט ט') הרה"ק
רבי אברהם זצ"ל מעיר מיקולאייב
ביאר פסוק זה עפ"י משל לתכסיסי מלחמה
של אנשי הצבא, יש שממונים עליהם
שרים רבים ונכבדים זה למעלה מזה,
שהדרך הוא אשר שר קטן מלמד סידור
תכסיסי מלחמה, והם עומדים זה אצל זה
בשוה סדר א' שורות שורות, והמלמד
עומד עליהם ברחוק קצת כנגדם ומצוה
עליהם כיצד יעשו, ומה שמצוה עליהם
כן יעשו כולם כאחד, ואם השר הגדול
ממנו שבא לנסות לאנשי הצבא שתחת

